

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Tomáše Langáška a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **R. Š.**, zastoupený JUDr. Michalem Hudečkem, advokátem, se sídlem Krapkova 38, Olomouc, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2011, č. j. KUOK 48085/2011, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 8. 2013, č. j. 22 A 98/2011 - 27, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

takto:

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Příkazem Magistrátu města Olomouce, odboru agendy řidičů a motorových vozidel (správní orgán prvního stupně) ze dne 6. 10. 2010, č. j. SMOI/AŘMV/2/2355/2010/VV, byl žalobce uznán vinným tím, že ve dnech 16. 8. 2010, 20. 8. 2010 a 23. 8. 2010 při řízení motorového vozidla nedodržel bezpečnostní přestávky, čímž spáchal přestupky podle ustanovení § 23 odst. 1 písm. f) zákona České národní rady č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Na základě tohoto příkazu mu zaznamenal správní orgán prvního stupně do registru řidičů třikrát čtyři body, neboť předmětný příkaz vyložil jako uznání viny ze tří přestupků. Proti tomuto provedení záznamu bodů podal žalobce námitky, které byly rozhodnutím správního orgánu prvního stupně ze dne 10. 1. 2011, č. j. SMOL/005070/2011/OARMV/ER/Cho, zamítnuty. Žalobce následně podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, to však bylo rozhodnutím žalovaného ze dne 30. 5. 2011, č. j. KÚOK 48085/2011, rovněž zamítnuto.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který jí pak k návrhu žalobce přiznal odkladný účinek. Samotnou žalobu pak rozsudkem označeným v záhlaví tohoto usnesení zamítl.

[4] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) dne 4. 9. 2013 kasační stížnost a spojil ji s návrhem na přiznání odkladného účinku. Ten odůvodnil tím, že řízení nákladních motorových vozidel je jeho obživou a rozhodnutí, kterým se mu *de facto* ukládá zákaz řízení, pro něj znamená nenahraditelnou újmu a existenčně jej ohrožuje.

[5] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyjádřil.

[6] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom se přiměřeně užije ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. soud na návrh žalobce přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.

[7] V nyní posuzovaném případě považoval stěžovatel za újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. pozbytí řidičského oprávnění v důsledku záznamu dvanácti bodů v registru řidičů, což ho jakožto profesionálního řidiče nákladních motorových vozidel existenčně ohrožuje.

[8] Nejvyšší správní soud je toho názoru, že pozbytí řidičského oprávnění jako následek v tomto řízení přezkoumávaného rozhodnutí představuje pro stěžovatele, který je řidičem z povolání, závažnou, reálně hrozící újmu. Za této situace by mohl přijít o zaměstnání a svou profesi by nemohl vykonávat ani u jiného zaměstnavatele nebo jako osoba samostatně výdělečně činná. Přitom pozastavení účinků napadeného rozhodnutí správního orgánu do doby rozhodnutí o kasační stížnosti nezpůsobí újmu jiným osobám ve smyslu ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s.

[9] Druhou podmínkou uvedenou v § 73 odst. 2 s. ř. s. je, aby přiznání odkladného účinku nebylo v konkrétním případě v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V usnesení ze dne 15. 1. 2013, č. j. 1 As 183/2012 - 33, Nejvyšší správní soud uvedl: „*Soud se nezotožňuje se žalovaným, že přiznání odkladného účinku by bylo v rozporu s veřejným zájmem z toho důvodu, že by bylo umožněno další řízení vozidla řidiči, který se dopustil výrazného překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána.*“ Tento závěr lze vztáhnout i na nyní posuzovaný návrh na přiznání odkladného účinku.

[10] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti byly naplněny, a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení. Tímto rozhodnutím Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své budoucí rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. září 2013

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu